

ת"פ 40637/06/14 - מדינת ישראל נגד רצ'יק שמאילוב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 40637-06-14 מדינת ישראל נ' שמאילוב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רצ'יק שמאילוב (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו העבירות שעניינן, שוד ותקיפת זקן.
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
3. בדיון מיום 20/4/16 ולאחר שתם הליך שמיעת הראיות, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום כהווייתן. בהתאם לזאת, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:
 - א. שוד - עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
 - ב. תקיפת זקן - עבירה לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין.
5. בדיון מיום 11.7.16, לבקשת ב"כ הנאשם, הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, מונח בפני. כן הוגש תסקיר אודות נפגע העבירה.

עובדות כתב האישום:

6. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 14.6.14, בשעה 18:30 לערך, ישב מר ל' ב' בן ה-67 שנים (להלן: "**המתלונן**"), על ספסל הסמוך לכניסת בניין ביתו ברחוב עצמון 99 כניסה ג' בנצרת עלית (להלן: "**הבניין**").
7. בזמן זה, הגיע למקום הנאשם והתיישב על הספסל בסמוך למתלונן. המתלונן הכיר את הנאשם כמי שבעבר פנה אליו וביקש ממנו כסף וסיגריות.
8. הנאשם החל לשוחח עם המתלונן בשפה הרוסית, אך המתלונן השיב, כי אינו דובר את השפה, התרומם מהספסל וביקש לחזור לדירתו. בסמוך לכך, קם הנאשם והחל ללכת אחר המתלונן אל תוך הבניין.
9. בעודם ברחבת הכניסה לבניין, פנה הנאשם אל המתלונן בבקשה לקבל מצית ואף קיבל ממנו לבקשתו מצית. לאחר מכן, החל המתלונן לעלות במדרגות לכיוון דירת מגוריו שבקומה הראשונה, אך הנאשם לא עזב את המקום, אלא עלה אחר המתלונן במדרגות הבניין.
10. בהגיע המתלונן לקומה הראשונה של הבניין, נצמד אליו הנאשם, דחף את ידו אל כיס מכנסיו השמאלי של המתלונן ומשך משם את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלונן. המתלונן תפס את ידו של הנאשם על מנת לנסות לקחת בחזרה את המכשיר הסלולרי, אך הנאשם משך את המתלונן בחוזקה בחולצתו, תלש את כיס החולצה בו הייתה קופסת סיגריות והשליך אותה לאחר מכן על דלת השכנים.
- מיד לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלונן בגופו, נתן לו מספר מכות אגרופים בפניו ואף חנק את המתלונן בידיו. במהלך התקיפה נפלו משקפיו של המתלונן. בהמשך, דחף הנאשם את ידו אל כיס מכנסיו הימני של המתלונן והוציא משם בכוח ארנק שחור בו היו כאלף שקלים במזומן (להלן: "**הארנק**").
- בנוסף, ניסה הנאשם למשוך שעון בצבע זהב, אותו ענד המתלונן, אך הוא לא הצליח להורידו.
11. לאחר שהנאשם לקח מהמתלונן את ארנקו, החל המתלונן לקרוא לעזרה: "הצילו, הצילו, הוא גנב לי את הכסף" ואף לדפוק על דלת השכנים. בשלב זה, הנאשם החל לברוח במדרגות בחזרה בכיוון היציאה מהבניין והמתלונן אחריו, משמיע קריאותיו לעזרה.

12. בעת הזו חלפו בקרבת הבניין מספר נערים (להלן: "הנערים"). נוכח קריאותיו של המתלונן לעזרה, הבחינו הנערים במתרחש, חשו למקום, פנו אל הנאשם וביקשו לדעת מדוע הוא גנב את כספו של המתלונן.
13. הנאשם סירב להשיב לנערים והחל להתרחק מהבניין, תוך חציית הכביש אל עבר רחוב מירון וזאת בזמן שהנערים והמתלונן הולכים בעקבותיו והנערים אף מנסים למנוע את התקדמותו.
14. הנערים החלו להתקוטט עם הנאשם על מנת לסייע למתלונן לקבל את השייך לו בחזרה ואכן, המכשיר הסלולרי נלקח מידו של הנאשם והוחזר למתלונן.
15. בעת שנכחו הנערים במקום, ביקש המתלונן שוב מהנאשם, כי יחזיר לו את כספו ובתגובה שוב תקף הנאשם את המתלונן, בנוכחות הנערים, לרבות במכת אגרוף בפניו.
16. הנערים הצליחו להוציא מכיסו של הנאשם שני שטרות כסף, האחד בסך 20 ₪ והשני בסך 50 ₪. הנאשם החל לצעוק, כי זה כספו, משך את השטרות בחזרה וברח אל עבר הפיצוצייה שבהמשך רחוב עצמון (להלן: "הפיצוצייה"). בשלב זה, עזבו הנערים את המקום והמתלונן, אשר לא היה מסוגל להמשיך לעקוב אחר הנאשם, נותר במקום.
17. בשלב מאוחר יותר, בסמוך לפיצוצייה, השליך הנאשם את ארנקו של המתלונן מתחת לספסל, כאשר הארנק ריק משטרות של כסף. כמו כן, הטמין שטר של 50 ₪ בשיחים מאחורי הספסל. בסמוך לאחר מכן, הנאשם נעצר ע"י שוטרים שהוזעקו למקום.
18. כתוצאה מתקיפתו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות הכוללות נפיחות בצקתית בלחי שמאל, פצע בחלק הפנימי של השפה העליונה, רגישות על פני הצוואר ועל פני הצלעות, כאבי גרון וקשיי בליעה, חבלה בידו הימנית וכן כאבים בשפה העליונה, בצוואר ובבית החזה.

טיעוני המאשימה לעונש:

19. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1. כן הוגשה אסמכתא לעניין המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וכן אודות התחייבות כספית ברת הפעלה, אשר התקבלה וסומנה ת/2. כן הוגש כתב אישום נשוא ת"פ 26347-10-13 בו הנאשם הורשע ונגזר דינו, במהלך שהייתו במעצר במסגרת ההליך דנן, אשר התקבל וסומן ת/3. בהקשר זה עתרה המאשימה, כי העונש שיושט על הנאשם כאן יהא במצטבר לעונש שהושת עליו במסגרת ת"פ 26347-10-13.

20. במסגרת טיעוניה לעונש ציינה המאשימה, כי כתב האישום הוגש לפני למעלה משנתיים וכי במשך כשנה וחצי נשמעו כל עדי התביעה. כך ציינה, כי ביום שמיעת סיכומי הצדדים בחר הנאשם להודות בעובדות כתב האישום והורשע, אפוא, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות בכתב האישום, כאמור. כך הפנתה ב"כ המאשימה לעובדות כתב האישום והדגישה בהקשר זה, כי מהשלב בו "התביעה" הנאשם על המתלון, אשר הינו אדם זקן, הוא לא עזב עד אשר השיג את מבוקשו. בהקשר זה פירטה המאשימה את עובדות כתב האישום.
21. באשר לנזק שנגרם למתלון בעטיים של מעשי הנאשם, הפנתה המאשימה לעולה בהקשר זה מעדות המתלון שנשמעה וכן לתיעוד הרפואי שהוגש במהלך הליך שמיעת הראיות. כך ציינה, כי למתלון נגרמו חבלות שונות, כמפורט בכתב האישום ובטיעוניה שם.
22. כך טענה המאשימה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הינם שלמות גופו וכבודו של אדם ושמירה על קניינים וביטחונם של אזרחים תמימים. כך ביקשה להדגיש, כי המתלון אך ישב בסמוך לביתו וחיו השתנו בן רגע. בהקשר זה הפנתה המאשימה לעולה ולאמור בתסקיר נפגע העבירה שהוגש.
23. כך טענה המאשימה, כי במעשי הנאשם טמונה חומרה מיוחדת, שעה שעסקין במעשים אשר הופנו כלפי אדם קשיש, תוך ניצול גילו של המתלון והעובדה, כי אין מי שיסייע לו, כמו גם בזיקה לסכום הכסף שניטל ממנו ואי השבתו. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. אשר על כן, טענה המאשימה, כי נסיבות המקרה דנן מלמדות על פגיעה קשה בערכים החברתיים המוגנים.
24. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי לכאורה לא קיימת אינדיקציה לכך שהמעשה הינו פרי תכנון מוקדם ואולם, יש ליתן את הדעת לעובדה, כי עניין לנו באירוע מתמשך במהלכו יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו וכי לא נשקפה לנאשם כל סכנה מהמתלון. כך ביקשה להדגיש, כי הנאשם ביצע את מעשיו ללא כל התגרות מוקדמת.
25. כן טענה המאשימה, כי בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, הרי שהוא בחר פעם נוספת ב"קורבן קל", כמו גם בנסיבות אשר הקלו על הנאשם לבצע את זממו שעה שהאירוע התרחש בשעות אחר הצהריים, בסוף שבוע ובשכונת מגורים שאינה הומת אדם, כך שלא היה מי שיסייע למתלון. כן טענה, כי הנאשם בוחר בקורבנות קלים לביצוע מעשיו הפליליים, כפי שהדבר בא לידי ביטוי במאסר המותנה התלוי ועומד בעניינו. באשר לחלקו של הנאשם בביצוע המעשים הדגישה המאשימה, כי הנאשם פעל לבדו.
26. באשר לנזקים שנגרמו למתלון, הפנתה המאשימה לתיעוד הרפואי ולתצלומים שהוגשו במהלך הליך שמיעת הראיות ובאשר לפגיעה הנפשית שנגרמה למתלון, הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר נפגע העבירה ועתרה, כי בית המשפט יתן משקל של ממש לאמור בתסקיר ולעולה ממנו, כמפורט בטיעוניה

שם.

27. באשר למצבו הכלכלי של המתלון, הפנתה המאשימה לאמור בתסקיר נפגע העבירה וצינה, כי המתלון מתקיים מקצבת זקנה ומסיוע לקשישים לצורך השלמת הכנסתו.
28. באשר לנזק שהיה עלול להיגרם, טענה המאשימה, כי יש ליתן את הדעת לעובדה, כי עניין לנו במתלון קשיש וכי הנזק הצפוי היה עלול להיות חמור יותר. כך טענה, כי הנאשם ביצע את מעשיו אך בשל בצע כסף.
29. כן טענה המאשימה, כי מדיניות הענישה במקרים כגון דא הינה מחמירה, זאת, גם כאשר עסקין בנאשמים נעדרי עבר פלילי וצעירים. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.
30. בנסיבות אלו, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 5 שנות מאסר לבין 8 שנות מאסר. כן עתרה לחיוב הנאשם בתשלום קנס ובפיצוי למתלון, להפעלת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו וכן להשתתף מאסר מותנה מרתיע.
31. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה המאשימה לעולה מגיליון הרשעותיו הקודמות הפליליות של הנאשם והדגישה בהקשר זה, כי עניין לנו בנאשם אשר הינו רצידיוויסט ומי ששב ופוגע בציבור באופן שיטתי, ריצה בעברו עונשי מאסר ולא למד את לקחו. כך טענה, כי אין כל אינדיקציה ולפיה, הנאשם שינה מדרכיו והדגישה, כי הנאשם ביצע את העבירות דנן אך חודש לאחר שחרורו ממאסרו הקודם.
32. בנסיבות אלו, כך לטענת המאשימה, לא קיימת כל אינדיקציה ולפיה, העונש שיושת על הנאשם יפגע בו באופן בלתי מידתי. כך צינה, כי אין כל אינדיקציה בדבר רצונו של הנאשם להחזיר את כספו של המתלון ולהתנצל בשל מעשיו.
33. ב"כ המאשימה הוסיפה והדגישה, כי הנאשם בחר לנהל את ההליך ובנסיבות אלו לא ניתן לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן שיפוטי יקר, שעה שעיקר ההליך נשמע והתקיים.
34. כן עתרה המאשימה, כי בית המשפט ישקלל את שיקולי ההרתעה ובכלל זה הרתעת היחיד והרבים. כן הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם והדגישה בהקשר זה, כי הנאשם הביע התנגדות להליך טיפולי, לקיחת האחריות הינה פורמלית וחלקית, כן צוינו דפוסיו ההתמכרותיים של הנאשם והיותו תחת השפעת סם, לכאורה ובנסיבות אלו יש אך כדי להחמיר עם הנאשם. כן הדגישה, כי

שירות המבחן התרשם מהערכת מסוכנות גבוהה להישנות העבירות וציין, כי נדרשת ענישה בעלת גבולות ברורים.

35. בנסיבות אלו, סבורה המאשימה, כי העונש הראוי לנאשם צריך להיות ברף המקסימלי של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה. כן עתרה, כי בית המשפט ישית על הנאשם מאסר מותנה בגין עבירות אלימות מסוג פשע ועוון לתקופה המקסימלית, עוד עתרה לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ובתשלום קנס לשיקול דעת בית המשפט. המאשימה הוסיפה ועתרה, כי העונש שיושט על הנאשם ירוצה במצטבר לעונש אחר שהוא מרצה, בזיקה למאסר הנוסף שריצה הנאשם למשך 5 חודשים תוך כדי מעצרו כאן, תקופה שלא ניתן לנכותה פעמיים.

36. באשר למאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם ואשר הינו חב הפעלה, עתרה המאשימה, כי זה יופעל כולו במצטבר וציינה, כי אין בנמצא הנמקות להפעלת מאסר זה בחופף.

טיעוני הנאשם לעונש:

37. במסגרת טיעוניו לעונש, הדגיש ב"כ הנאשם, כי למעשי הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, כפי שהדבר עלה אף מהליך שמיעת הראיות. כך ציין, כי האירוע התפתח תוך כדי התרחשותו ואירוע האלימות החל לאחר שהמתלון התנגד למעשי הנאשם שעה שזה ניסה לקחת ממנו את ארנקו. בעקבות התנגדות המתלון, הנאשם השתמש בכוח והפנה בהקשר זה לעולה מעדות המתלון, כפי שזו באה בפני בית המשפט.

38. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי לא הייתה לנאשם כל כוונה לפגוע במתלון, כוונתו הייתה לגנוב את הארנק והאירוע התפתח תוך כדי התרחשותו.

39. ב"כ הנאשם הוסיף וגולל אודות הנסיבות שהובילו את הנאשם לכדי ביצוע העבירות. בהקשר זה ציין, כי נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות. הנאשם סובל מבעיית התמכרות לסמים, "נופל בין הכיסאות" ואין מי שיטפל בו. הנאשם אף טען גם בפני בית המשפט וגם בפני שירות המבחן, כי הוא ביצע את המעשים תחת השפעת סמים ובנסיבות אלו הוא לא יכול היה לשלוט במעשיו. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט ישקלל נסיבות אלו גם לצורך קביעת מתחם העונש ההולם וכן הפנה בהקשר זה להודעה הראשונה שמסר הנאשם בסמוך לאחר מעצרו ולדיסק המתעד את חקירתו.

40. באשר לנזק שנגרם ממעשי הנאשם, הפנה ב"כ הנאשם להתרשמות מהמתלון בעת שמסר את עדותו בבית המשפט והדגיש בהקשר זה, כי המתלון העיד באופן צלול, עמד בחקירה הנגדית ולא הוכח, כי נגרם לו נזק ממשי. בהקשר זה אף הוסיף וטען, כי אין אנו יודעים מה היה מצבו של המתלון בטרם התרחשות האירוע וכי לא הובאה כל חוות דעת רפואית אודות הפגיעה במיתרי הקול של המתלון, כפי טענתו.

41. באשר למדיניות הענישה הנהוגה טען ב"כ הנאשם, כי קשת הענישה במקרים כגון דא הינה רחבה והפנה בהקשר זה לפסיקה רלבנטית ולרמת ענישה שהושתה במסגרתה, אשר עניינה מקרים חמורים יותר, כך לדידו, מנסיבות המקרה דנן.
42. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם בחר להודות וחרף העובדה שעדי התביעה נשמעו עד תום, הרי שיש לזקוף עובדה זו לזכותו. בהודאת הנאשם יש כדי ללמד על חרטתו של הנאשם ועל העובדה, כי הוא הבין והפנים את חומרת מעשיו. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ולפיו, חל שינוי בנאשם והדגיש, כי גם בפני שירות המבחן הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה בשלהם. כן ציין, כי הנאשם שוהה במעצר מאז 15/06/14 ועתר בהקשר זה, כי מתקופת המאסר שתושת על הנאשם תנוכה גם התקופה בה היה הנאשם אסיר מכוח תיק אחר, נוכח השוני בזכויותיו של עצור מזכויותיו של אסיר והפנה בהקשר זה לפסיקה רלוונטית.
43. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.
44. בעיקר טיעוניו לעונש בכתב, ציין ב"כ הנאשם את העבירות בהן הורשע הנאשם ואת עובדות כתב האישום בהן הודה ועל פיהן הורשע. כן הפנה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין והדגיש בהקשר זה, כי מטרת התיקון אינה להחמיר בענישה, אלא לכוון את שיקול דעתו של בית המשפט בעת גזירת הדין ולצמצם פערי ענישה, זאת תוך הותרת שיקול הדעת בידי בית המשפט בקביעת העונש הסופי.
45. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, ציין ב"כ הנאשם, כי הערך החברתי המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו חשוב והפגיעה בו מחייבת ענישה. יחד עם זאת, על העונש שיושת ליתן ביטוי לכלל הנסיבות ולא רק למעשה עצמו. בהקשר זה טען, כי אין מקום ליצירת מדדי ענישה מכלילים וכי העונש צריך להיגזר לכל נאשם לפי נסיבותיו ולפי נסיבות ביצוע העבירות. גם בהקשר זה הפנה לפסיקה רלוונטית.
46. ב"כ הנאשם הדגיש, כי למעשי הנאשם לא קדם תכנון מוקדם וכי עסקין באירוע ספונטני. הנאשם לא הצטייד ולא השתמש במהלך האירוע בשום כלי תקיפה וכי עסקין באירוע שהתרחש במהירות.
47. באשר לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר באירוע בודד אשר אינו מלמד על הלך רוח עברייני ואינו מעיד על סיכון להישנות העבירות.
48. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי אין בנמצא אינדיקציה אודות נזק חמור שנגרם למתלונן. המתלונן לא פנה לקבלת טיפול רפואי ביום האירוע ויש בכך כדי להצביע על כך שלא מדובר בנזק חמור.

49. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לכדי ביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם, כי חייו של הנאשם קשים הם. הנאשם מבצע עבירות בשל חוסר ברירה ובשל נסיבות חייו הקשות. עוד ציין, כי הנאשם ביצע את העבירות בשל חיסרון כס ומצוקה.
50. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ציין ב"כ הנאשם, כי קיים טווח רחב של ענישה בתחום עבירות השוד הנובע מנסיבות שונות של ביצוע מעשי שוד, כמו גם מנסיבותיהם השונות של המבצעים. בהקשר זה הפנה לפסיקה רלבנטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה ואשר מתייחסת אף למקרים חמורים יותר מנסיבות המקרה דנן.
51. בנסיבות אלו טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל.
52. באשר לעונש הראוי לנאשם ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם עלה ארצה בשנת 96, לנסיבות חייו הייתה השפעה על התדרדרותו והסתבכותו בפלילים בעבר וכן במקרה דנן. כך הדגיש, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הביע חרטה על מעשיו והוא שווה במעצר של ממש מאז יום 15/06/14. עוד טען ב"כ הנאשם, כי למרות שהנאשם הורשע בעבר וריצה תקופות מאסר, הרי שטרם נקבע מקומו בתת תרבות עבריינית ויש עוד תקווה להצילו בהשתתפות עונש מאוזן במקרה דנן.
53. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, כי העבירות בוצעו בחודש יוני 2014, כי הנאשם לא הצטייד באלות או בכלי תקיפה כלשהו על מנת לתקוף את המתלונן. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ולא ידע להפעיל את שיקול דעתו באופן נכון.
54. באשר לחיוב הנאשם בתשלום קנס, הדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם מחוסר אמצעים. באשר לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי, טען ב"כ הנאשם, כי במקרה דנן לא הוכח קיומו של נזק כלשהו שנגרם למתלונן ואף לא הובאו ראיות בהקשר זה. הדרך הנכונה להיטיב את נזקי המתלונן, אם בכלל, הינה בדרך התביעה האזרחית ולפיכך, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלחייב את הנאשם בתשלום פיצוי.
55. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ימנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג וברח וינקוט בעניינו בדרכי ענישה אחרות.

תסקיר שירות המבחן:

56. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן אשר ממנו עולה, כי עסקין בנאשם בן 47

שנים, רווק, עלה לארץ בשנת 96, בעל השכלה של 11 שנות לימוד. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם תיאר ילדות קשה על רקע דפוסי ההתמכרות של אביו וציין, כי אמו התקשתה להציב גבולות לילדיה ונהגה בהם באלימות וביד קשה. הנאשם השלים 11 שנות לימוד ולאחר לימודיו התמקצע בתחום הנגרות. לדברי הנאשם, הוא החל להשתמש בסמים בגיל 9. בתחילה עשה שימוש בסמים בנסיבות חברתיות ולאחר מכן דפוס השימוש הפך ליום יומי. בגיל 14 החל הנאשם להשתמש באופיום ובהמשך בחומרים נוספים. הנאשם מסר, כי התנסה כמעט בכל סוגי הסמים, דיווח על שתיית אלכוהול מופרזת וציין, כי כיום הוא נוטל טיפול אחזקתי מסוג מתדון. הנאשם שיתף, כי כבר כילד ניהל אורח חיים עברייני אשר כלל עבירות רכוש ואלימות.

57. עם עלייתו ארצה המשיך הנאשם לנהל אורח חיים שולי והתמכרותי ומיעט לעבוד לפרנסתו. הנאשם ריצה 14 מאסרים במהלך 20 השנים האחרונות. לדבריו, מעולם לא עבר הליך גמילה במסגרת טיפולית. בפעמים בהן היה נקי מסמים נגמל לדבריו באופן עצמאי ושמר על ניקיון מספר חודשים ספורים. הנאשם שיתף את שירות המבחן בתחושות הייאוש מאורח חייו והביע רצון למצוא זוגיות ועבודה מסודרת. מאידך, הביע התנגדות להליך טיפולי גמילתי והביע רצון לנסות לעבור גמילה פיזית בכוחות עצמו, או להמשיך בטיפול אחזקתי.

שירות המבחן התרשם מנאשם שגדל במציאות חיים קשה ומנהל כל חייו אורח חיים שולי.

58. שירות המבחן ציין, כי לנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש ואלימות וריצה עד כה 14 מאסרים. הנאשם מסר, כי העבירות דנן בוצעו כחודש לאחר שחרורו ממאסרו הקודם. לדבריו, בבוקר האירוע הוא נטל מתדון וכן 10 כדורי קלונקס, עקב כך אינו זוכר מה אירע באותו היום ואינו זוכר את פרטי האירוע. לדברי הנאשם, אין היכרות עמוקה בינו לבין המתלונן והם מכירים מסביבת המגורים. הנאשם לקח אחריות מלאה אך פורמלית על מעורבותו בעבירות והביע צער וחרטה בשלהן. בשיחה עמו התקשה הנאשם לגלות אמפטיה כלפי הפגיעה במתלונן והתקשה להכיר בחומרת מעשיו.

59. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממקד ומייחס את האחריות למעשיו בדפוסי התמכרותו ובהיותו נתון תחת השפעת סם בעת האירוע. עוד צוין, כי הנאשם נוטל טיפול אחזקתי בין כתלי בית הסוהר ושירות המבחן התרשם, כי ההליך הפלילי אינו מהווה הרתעה עבורו. כן התרשם מקושי של הנאשם לנהל שיחה רציפה ומיכולת נמוכה לביטוי רגשי. שירות המבחן סבור, כי במהלך ביצוע העבירות הנאשם פעל באלימות, מתוך צרכי המידיים, תוך התעלמות מגילו המבוגר של נפגע העבירה, התעלמות מן הפגיעה בו ותוך שימוש באלימות פיזית לביצוע השוד.

60. שירות המבחן התרשם, כי עסקין באדם אשר גדל במציאות חיים קשה ובנסיבות מורכבות, המנהל מילדותו אורח חיים שולי, עברייני והתמכרותי, ללא יציבות בחייו, אדם דל מבחינה קוגניטיבית וללא כוחות נפש לערוך שינוי בחייו. הנאשם לקח אחריות פורמלית על חלקו בביצוע העבירות והביע צער וחרטה עליהן, אך התקשה להביע אמפטיה כלפי הפגיעה במתלונן והכרה בחומרת מעשיו. הנאשם מיקד את האחריות והשליטה במעשיו במוקדים חיצוניים כהשפעת הסם והכדורים אותם לקח במקביל. שירות

המבחן התרשם, כי ההליך הפלילי אינו מהווה גורם מרתיע או מציב גבולות עבור הנאשם ועל אף שביטא מוטיבציה מילולית לערוך שינוי בחייו והבנה, כי קיימת נזקקות טיפולית, הנאשם הביע התנגדות לטיפול.

61. שירות המבחן סבור, כי ללא טיפול גמילתי ארוך טווח במסגרת בעלת גבולות ברורים, קיים סיכוי נמוך, כי הנאשם יצליח לנהל אורח חיים נקי מסמים וכי ישנה מסוכנות גבוהה להישנות עבירות.

62. בנסיבות אלו, אין שירות המבחן יכול לבוא בהמלצה על חלופות ענישה בקהילה אשר יפחיתו את הסיכון להישנות העבירות וסבור הוא, כי ענישה במסגרת בעלת גבולות ברורים עשויה לחדד עבור הנאשם את אחריותו למעשיו.

תסקיר נפגע העבירה:

63. מפאת צנעת הפרט אפרט אך בקליפת אגוז את האמור בתסקיר נפגע העבירה שהוגש. מהתסקיר עולה, כי המתלונן הינו אדם קשיש אשר חי בגפו, נפגע מהנאשם במספר מישורים בחייו, כאשר לפגיעה השלכות קשות על המתלונן גם כשנתיים לאחריה. הוא נפגע במישור הפיזי ולו רק מעצם היותו זקן וחלש יותר, אך גם במישור הרגשי-נפשי. עיקר הפגיעה, כפי התרשמות שירות המבחן, היא בהעצמת תחושת חוסר אונים כוללת, פגיעות ובדידות, עד כדי גרימת ייאוש ומחשבה על הגירה לרומניה, זאת מתוך מחשבה שהמצב אינו בר תיקון. המתלונן שלל קבלת טיפול רגשי וציין, כי הוא מסתייע במכרה, המתגוררת בחו"ל על מנת להתמודד עם השפעות הפגיעה על חייו. שירות המבחן בא בהמלצה, כי בית המשפט יכלול בגזר הדין גם רכיב פיצוי כספי משמעותי לנפגע העבירה, אשר יהווה חלק מביטוי לפגיעה ולנזק החמור שנגרמו למתלונן והחזרת הכסף שנשדד ממנו.

דין והכרעה:

64. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום ואשר עניין, שוד ותקיפת זקן. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצע הנאשם ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום אשר מדברות הן בעד עצמן.

65. במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

66. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

67. עיון בעובדות כתב האישום מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

68. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

69. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירות שביצע הנאשם הינם, ההגנה על גופו של האדם, שלמות גופו של אדם, תחושת ביטחונו של האזרח, לרבות זכותו להלך ברחובה של עיר בתחושת בטחון וללא מורא וחשש.

בהקשר זה ראה ע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.12.05), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה. זו תפיסת החוק והסדר, low and order, שתושבי המדינה מצפים לה ומייחלים כי רשויות הממשל יתנו לה מענה ופתרונות. בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לציפייה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הבטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאימים עליו להניפה, היא חרב הענישה."

70. בזיקה לעובדות כתב האישום, הרי שהופעלה כנגד המתלונן, בן 67 שנים, אלימות, שעה שהנאשם דחף את ידו אל כיס מכנסיו השמאלי של המתלונן, משך משם את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו, משך אותו בחוזקה בחולצתו, תלש את כיס חולצתו, הכה אותו בגופו, נתן לו מספר מכות אגרוף בפניו ואף חנק אותו בידיו. בהמשך, דחף הנאשם את ידו אל כיס מכנסיו הימני של המתלונן והוציא משם בכוח כסף מזומן, כמפורט בכתב האישום. בהמשך, תקף הנאשם פעם נוספת את המתלונן, לרבות במכת אגרוף בפניו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקינן באלימות משמעותית בה עשה שימוש הנאשם,

אלימות אשר בשלה נגרמו למתלונן חבלות הכוללות נפיחות בצקתית בלחי שמאל, פצע בחלק הפנימי של השפה העליונה, רגישות על פני הצוואר ועל פני הצלעות, כאבי גרון וקשיי בליעה, חבלה בידו הימנית וכן כאבים בשפה העליונה, בצוואר ובבית החזה.

בהקשר זה ראוי להדגיש את החומרה היתרה הגלומה במעשי הנאשם, כאשר הפגיעה בביטחונם, בקניינם ובשלמות גופם של אזרחים תמימים, חמורה היא ואולם מקבלת היא חומרה יתרה, שעה שפגיעה זו מופנית כלפי אדם קשיש, נוכח טיבו של נפגע עבירה כזה, על המשמעויות הרחבות הקמות מכך. במעשים כגון אלה, יש כדי לפגוע באושיית חברה מתוקנת ולחתור תחת ערכי מוסר בסיסיים.

בנסיבות אלו, הרי שמתבקשת המסקנה, כי עסקין בפגיעה משמעותית ומוחשית בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

71. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין את הנזקים שנגרמו למתלונן בעטיים של המעשים, הן אלה הפיזיים המקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם והן אלה הרגשיים - נפשיים, אשר פורטו בתסקיר נפגע העבירה שהוגש. כן ראוי לציין, כי במהלך האירוע הנאשם נטל מהמתלונן כ - 1,000 ₪ במזומן ואך סכום זעום ממנו הוחזר בנסיבות המתוארות בכתב האישום.

נסיר מסדר יומנו ונתייחס כבר בשלב זה לטענות ב"כ הנאשם בדבר העדר קיומה של חוות דעת מומחה בדבר הנזקים שנגרמו למתלונן, כפי טיעוניו שפורטו לעיל. בהקשר זה ראוי להעיר שניים, ראשית, הנאשם, כאמור, הודה בעובדות כתב האישום הכוללות בחובן הודאה בגרימת חבלות פיזיות אשר נגרמו למתלונן בעטיים של המעשים ודי בהקשר זה אם אפנה לאמור בסעיף 12 לעובדות כתב האישום.

שנית, במעשים כגון דא, טמונה באופן אינהרנטי פגיעה וגרימת נזק רגשי - נפשי נוכח טיבם של המעשים, מהותם, גילו של נפגע העבירה, על המשמעויות וההשלכות הרחבות הקמות מכך. דברים אלו מקבלים את ביטויים ועולים בקנה אחד גם עם האמור בתסקיר נפגע העבירה שהוגש ואשר פורט בהרחבה לעיל.

באשר לנזק אשר היה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, הרי שלא ניתן להתעלם מהעובדה, כי עסקין בנפגע עבירה אשר הינו אדם מבוגר ובזיקה לאלימות שהופנתה כלפיו, הרי שהנזקים הפיזיים שהיו עלולים להיגרם לו, היו יכולים להיות חמורים יותר מאלה שנגרמו בפועל.

72. אכן, מעובדות כתב האישום וכן מטיעוני הצדדים עולה, כי מעשי הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכול היה הנאשם להפסיק את המעשים, לעזוב את המקום וכי לא נשקפה לו כל סכנה מהמתלונן. כן ראוי לציין, כי הנאשם ביצע את מעשיו ללא כל התגרות מוקדמת מאת המתלונן אשר בוודאי בנסיבות המקרה דנן הינו "טרף קל", נוכח טיבו ומהותו של זה. כן ראוי לציין, כי העבירות בוצעו בעבור בצע

כסף.

73. מאידך, ראוי לציין את האמור והעולה מטיעוני ב"כ הנאשם, אלה בעל פה ואלה בכתב, תוך ההדגשה, כי הנאשם לא הצטייד ולא עשה שימוש במהלך האירוע האלים בשום כלי תקיפה או בנשק חם או קר, כך גם ההדגשה, כי עסקין באירוע אשר התרחש במהירות, בזיקה לאופן השתלשלות האירועים וטיבה של זו כעולה מעובדות כתב האישום. כן שמתי ליבי לטיעוני ב"כ הנאשם בדבר השלב בו נקט הנאשם באליומות על רקע השתלשלות האירועים האמורה ואולם אדגיש כבר עתה, כי אין בכך כדי להוות הצדקה או כדי להפחית מחומרת המעשים באשר ראויים הם לכל גנאי.

74. כך יצוין האמור בטיעוני ב"כ הנאשם בדבר נסיבות אשר בעטיין בא הנאשם לכדי ביצוע המעשים כאן, שעה שראה להדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, נסיבות המקבלות את ביטוי ופולחן בקנה אחד גם עם האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל וכן את טעונו, כי הנאשם בא לכדי ביצוע המעשים בשל חסרון כיס ומצוקה בה היה נתון.

75. כך לא נעלמו מעיני טעונו ב"כ הנאשם בדבר מצבו של הנאשם בעת ביצוע המעשים, שעה שהנאשם, כך לטענתו, קיבל טיפול אחזקתי בסם וכן נטל 10 כדורי קלונקס, על המשמעויות הקמות מכך ושעה שראה להפנות בהקשר זה גם לעולה מחקירתו הראשונה של הנאשם והדיסק הרלוונטי המתעד חקירה זו.

76. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ראה ע"פ 1044/13 ענאן זידאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.10.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירת שוד ובעבירת הפרת הוראה חוקית. המערער הלך עם חבריו ברחוב והציע להם לשדוד תיק מקשישה, מתוך הנחה שקשישות יתקשו לרדוף אחריהם. מיד לאחר מכן, הוא הבחין במתלוננת, ילידת 1940, ניגש אליה וחטף את תיקה בכוח, בו היו 180 ₪. את המעשים ביצע המערער בעת שהיה עליו לשהות במעצר בית. בית המשפט המחוזי גזר עליו 48 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון דחה את ערעורו על העונש תוך קביעת הדברים כדלקמן:

"ער אני לעובדה כי ישנם מקרים בהם הושת על אדם אשר הורשע בשוד בנסיבות דומות עונש קל יותר מן העונש אשר הוטל על המערער. ואולם, ער אני גם לחומרת העבירה בה הורשע המערער ושותף אני לעמדה לפיה יש להחמיר עם מי אשר שלח ידו כנגד קשישה דווקא על שום חולשתה... אין צורך להכביר מלים על השפלות שבשוד קשישים חסרי ישע. עמד על כך בית משפט זה לא אחת בקובעו כי עבירת שוד חמורה שבעתיים בעת שהיא מופנית כלפי החלש והקשיש, אשר סיכויי התנגדותו נמוכים [ראו למשל: ע"פ 5213/06 וונדמו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 לפסק הדין (9.5.2007); ע"פ 1334/08 ללוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 לפסק הדין (3.9.2008)]. על נפגעי עבירה אלו, בכוח ובפועל, מצווה החברה להגן, ובתי המשפט נושאים חובה זו

לנגד עיניהם ומייחסים חומרה יתרה לעבירות המכוונות כנגד קשישים. ראוי לחזור ולהדגיש בכל עת:

"שוד או גניבה מקשים ומחסר ישע, נתפס כמעשה שיש בו כיעור מוסרי גדול יותר מעבירה 'רגילה' של שוד או גניבה, בהיותו הפרה של הציווי 'והדרת פני זקן' הנתפס כמעין חוק טבע בכל חברה אנושית. העבירה של שוד קשישים היא מעשה נקלה ובזוי במיוחד, גם בקוד העברייני, ולא בכדי היא נחשבת לעבירה הנמצאת בתחתית 'שרשרת המזון' של העבירות ושל העבריינים" [ע"פ 1864/11 דוידוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 לפסק הדין (7.11.2012)]."

77. כן ראה ע"פ 2774/12 אלברט אבשלומוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.03.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות של שוד וגניבה. המערער שדד תיק מקשישה ילידת 1936, על ידי כך שמשך אותו ממנה בחוזקה ועשר דקות לאחר מכן, הוא ניגש לקשישה אחרת, ילידת 1927, ונטל ממנה את ארנקה. בית המשפט המחוזי גזר עליו 4 שנות מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי של 6 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו במצטבר. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שהוא קובע שהעונש שהוטל על המערער, בגין הרשעתו בשתי העבירות, איננו חורג מהמקובל בפסיקה.

78. כן ראה ע"פ 5213/06 וונדמו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.05.07), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. כעולה מפסק הדין עשה המתלון, קשיש בן 83, את דרכו מבית קפה במרכז ירושלים לביתו. בדרכו עיכב אותו המערער ומנע ממנו מלהמשיך בדרכו עד שמספר בחורים סייעו למתלון להיחלץ. הדבר חזר על עצמו פעם נוספת והמערער הניח למתלון רק לאחר שעבר אופנוע במקום. לאחר שהמשיך המתלון ללכת תקף אותו המערער מאחור וניסה להוציא את ארנקו של המתלון מכיסו, אך המתלון מנע זאת ממנו והמערער הניח לו. כשהמשיך המערער ללכת לכיוון רחוב הומה אדם, הלך לידו המערער ואיים עליו, כי יש בידו סכין וכי ירצח אותו. או אז תקף המערער את המתלון מאחור בכוח רב והמתלון הושלך בעוצמה ארצה ונחבט קשות בראשו ובפלג גופו השמאלי. המערער לקח את ארנקו של המתלון שנפל מכיסו, אך לבקשתו של המתלון נטל רק את הכסף והחזיר לו את הארנק. המתלון פנה לתחנת המשטרה, ועל סמך תיאורו נעצר המערער. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 6 שנות מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בן 10 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו, באופן שחציו יהיה במצטבר למאסר שנגזר עליו.

79. כן ראה ע"פ 772/13 איברהים יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ביום 29/6/14), בית המשפט העליון התערב בגזר דין שהושת על המערער אשר הורשע בעבירות שוד ושהייה בלתי חוקית והעמיד את עונשו על 24 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

80. כן ראה ת"פ (מחוזי תל אביב) 40336/04 מדינת ישראל נ' פיבורוב דניאל [פורסם בנבו] (ביום 16/3/06), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שעניין, תקיפה לשם גניבה ושוד. בית המשפט השית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

81. כן ראה ת"פ 27160-11-14 **מדינת ישראל נ' יצחק בנעים** [פורסם בנבו] (מיום 1/5/16), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות. בית המשפט השית עליו 30 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

82. בנסיבות העניין ובזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 20 חודשי מאסר לבין 50 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

83. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

86. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

87. מחד ראוי לציין לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכביד כפי שהוא ניבט ועולה מהגיליון

ת/1 שהונח בפני. עיון בגיליון זה מלמד, כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות ומגוונות בגין עבירות אלימות, רכוש, סמים ועוד. לא זו אף זו, הנאשם ריצה בעבר מאסרים רבים לתקופות משתנות. הרשעתו האחרונה של הנאשם כפי שהיא עולה מהגיליון ת/1 הינה מיום 31/3/15 בגין מספר עבירות שעניינן, חבלה במזיד ברכב, אשר בגינן נדון הנאשם לעונש מאסר בן 5 חודשים, מאסר מותנה והוא חויב בחתימה על התחייבות כספית נשוא ת"פ 26347-10-13 של בית משפט השלום בנצרת, תקופת מאסר אשר הושתה על הנאשם תוך היותו עצור עד תום ההליכים בגין ההליכים נשוא התיק דנן. לסוגיה זו אף נשוב ונתייחס בבואנו לבחון את האופן בו ראוי לחשב את תקופת המאסר שתושת על הנאשם בגין ההליכים בתיק דנן, בזיקה לטענת הקיזוז ועמדות ב"כ הצדדים שהועלו בהקשר זה.

בכל האמור יש כדי להביא למסקנה, כי עסקינן בנאשם אשר הינו רצדיוויסט ומי ששב לפגוע פעם אחר פעם בציבור על דרך עשייתו העבריינית ומכאן, מסוכנותו.

88. לא זו אף זו, הנאשם ביצע את העבירות כאן, שעונש מאסר מותנה בן 12 חודשים נשוא ת"פ 35763-05-13 של בית משפט השלום בנצרת תלוי ועומד בעניינו וכן התחייבות כספית ברת הפעלה ואולם, לא היה באלה כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן.

89. כן נפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל. כך צוין,

בין היתר, כי הנאשם גדל במציאות חיים קשה ומנהל כל חייו אורח חיים שולי והתמכרותו. הנאשם לקח אחריות מלאה אך פורמאלית על העבירות, התקשה לגלות אמפתיה כלפי הפגיעה במתלונן והתקשה להכיר בחומרת מעשיו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממקד ומייחס את האחריות למעשיו בדפוס התמכרותו ובהיותו תחת השפעת סם בעת האירוע. שירות המבחן סבור, כי הנאשם פעל באירוע דן באלמנות מתוך צרכיו המידיים, תוך התעלמות מגילו המבוגר של נפגע העבירה, מהפגיעה בו ותוך שימוש באלמנות פיזית. כן התרשם שירות המבחן, כי אין לנאשם כוחות נפש לערוך שינוי בחייו, ההליך הפלילי אינו מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו והנאשם אף הביע התנגדות לטיפול.

בנסיבות אלו, סבור שירות המבחן, כי ללא טיפול גמילתי ארוך טווח במסגרת בעלת גבולות ברורים, קיים סיכוי נמוך שהנאשם יצליח לנהל אורח חיים נקי מסמים וישנה מסוכנות גבוהה להישנות עבירות. בנסיבות אלו, שירות המבחן אינו בא בהמלצה על חלופות ענישה בקהילה ותחת זאת בא בהמלצה להשית על הנאשם ענישה במסגרת בעלת גבולות ברורים, העשויה לחדד עבורו את אחריותו למעשיו.

90. מנגד, ראוי להדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, הקורות אותו בילדותו, התמכרותו הקשה כפי שאלה עברו כחוט השני וקיבל את ביטויו בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו.

91. כן ראוי לציין את הודאת הנאשם, גם אם בשלבים מתקדמים של ההליך, החיסכון המסוים הכרוך בהודאה זו נוכח השלב בו הודה הנאשם, לקיחת האחריות על המעשים והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.

92. עוד יודגש, כי הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריוח משך תקופה ניכרת, על הקשיים הרוחביים הקמים מכך.

93. עוד נדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש ולפיו, עסקין בנאשם בן 47, רווק, אשר עלה לארץ בשנת 1996, תיאר ילדות קשה על רקע דפוס התמכרותו של אביו ותפקודה של אמו על רקע זאת. עוד יצוין, כי כפי העולה מהתסקיר, הנאשם החל להשתמש בסמים בהיותו בגיל 9 שנים בלבד ובהמשך השתמש בסמים קשים ואף מסר, כי התנסה כמעט בכל סוגי הסם. כן יצוין, כי הנאשם דיווח על שתיית אלכוהול מופרזת וכי כיום הוא נוטל טיפול אחזקתי מסוג מתדון. הנאשם אף שיתף את שירות המבחן בתחושות הייאוש מאורח חייו, רצונו למצוא זוגיות ועבודה מסודרת אולם הביע, כאמור, את התנגדותו להליך טיפולי - גמילתי וביטא רצון לנסות לעבור גמילה פיזית בכוחות עצמו או להמשיך בטיפול אחזקתי. שירות המבחן אף התרשם ממי שגדל במציאות חיים קשה ובנסיבות מורכבות, המנהל מילדותו אורח חיים שולי, ללא כוחות נפש לעריכת שינוי בחייו.

94. בנסיבות העניין ובשקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות כפי שפורטו בהרחבה

לעיל, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הגבוה - בינוני של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

95. תליכיד עונשי ראוי ומאוזן בנסיבות המקרה דנן, ראוי, כי יכלול בחובו עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית ומוחשית, אך מידתית ומאוזנת מאידך, אשר יעלה אף בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. בצד אלה ראוי להשית על הנאשם מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד, במיוחד נוכח הרצדיוויסטיות העולה ממנו כפי שפורטה לעיל. עוד ראוי להורות על הפעלת ההתחייבות הכספית ברת ההפעלה אשר הושתה על הנאשם בת"פ 35763-05-13 של בית משפט השלום בנצרת ואולם ראוי, כי זו תחולק לשיעורים נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הכלכלי, היותו נתון במעצר מאחורי סורג ובריה משך תקופה ניכרת על המשמעויות הכלכליות הקמות מכך ובחינת מכלול השיקולים שפורטו בהרחבה לעיל.

96. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגע העבירה נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם, הנזקים שנגרמו למתלונן בעטיים של אלה, המקבלים את ביטויים הן בפן הפיזי והן בפן הרגשי - נפשי. יחד עם זאת, בשיעור הפיצוי שייקבע, ראוי לשקלל אף את נתוני העושה, את נסיבותיו האישיות, את מצבו הכלכלי, את מצבו הנפשי ואת יתר נתוניו האישיים כמפורט לעיל. איזון ראוי בין אלה יקבל את ביטויי הן בקביעת שיעור הפיצוי והן באופן הפקדתו.

97. יחד עם זאת, בזיקה לחיוב הנאשם בתשלום פיצוי אשר הינה מחויבת המציאות בנסיבות המקרה דנן, כמו גם הפעלת התחייבות כספית המרחפת מעל ראשו, תקופת המאסר בפועל שתושת עליו, מצבו הכלכלי, נסיבותיו האישיות, היותו עצור מאחורי סורג ובריה משך תקופה ניכרת, אני סבורה, כי בנסיבות העניין, אין מקום לחייב את הנאשם גם בתשלום קנס.

סוגיית הפעלת המאסר המותנה:

98. כאמור, בעניינו של הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים אשר הושת עליו בת"פ 35763-05-13 של בית משפט השלום בנצרת וראה בהקשר זה האסמכתא ת/2 שהוגשה.

99. סעיף 58 לחוק העונשין קובע, כי מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש מאסר מותנה, יישא את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט קבע "מטעמים שיירשמו", כי שתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

100. נוכח טיב המעשים שביצע הנאשם כאן, החומרה היתרה הגלומה בהם, הרצדיוויסטיות העולה מהנאשם והמסוכנות הגלומה בכך ומאידך, נתוני העושה, נסיבותיו האישיות, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, החיסכון המסוים בזמן שיפוטי יקר הגלום באלה נוכח השלב בו הודה הנאשם, נתוניו האישיותיים ודפוסי

ההתמכרות של הנאשם, האמור בתסקיר שהוגש בעניינו, הרי שבאיזון הראוי, אני סבורה, כי יש להורות כי מחצית מתקופת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם יופעל במצטבר לעונש המאסר שיושת עליו כאן וחציה יופעל בחופף לו. במקבץ הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, יש כדי לעלות בבחינת "טעמים שיירשמו" אשר בשלהם ראוי להורות, כי מחצית מתקופת המאסר המותנה, כאמור, תרוצה בחופף לעונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם כאן. בכך יהא בסופו של יום כדי להביא לתוצאה עונשית מידתית ומאוזנת המשקללת בחובה באופן ראוי את מכלול השיקולים ותיתן ביטוי ראוי והולם לאינטרסים השונים הנלחמים על הבכורה.

סוגיית מניין ימי מעצרו של הנאשם:

101. כאמור, הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים בגין ההליכים נשוא התיק דן מאז חודש יוני 2014 כפי העולה מטיעוני הצדדים. בנסיבות אלו ובזיקה לנוהג ולפסיקה שהשתרשו, הרי שמתקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, יש לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח בגין ההליכים נשוא התיק דן. כך הם פני הדברים על דרך הכלל. יחד עם זאת, תוך כדי היות הנאשם עצור עד תום ההליכים בגין ההליכים דן, נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 5 חודשים נשוא ת"פ 26347-10-13 בהתאם לגזר דין מיום 31/3/15.

102. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה, כי מתקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם ינוכו אך התקופות בהן היה הנאשם עצור בלבד בגין ההליכים נשוא התיק דן, כך שהתקופה בה היה הנאשם אסיר ועצור, לא תנוכה מתקופה זו. מנגד ומטבע הדברים, ב"כ הנאשם עתר לניכוי מלוא תקופת מעצרו של הנאשם, לרבות התקופה בה היה הנאשם גם אסיר מכוח התיק האחר.

103. מודעת אני לפסיקה השונה ואשר אינה אחידה בסוגיה זו ושעה שבאנו לבחון את עניינו של המקרה דן, נוכח הרצדיוויסטיות המשמעותית העולה מהנאשם כאן, עברו הפילי המכביד, הרשעתו בעבירות נוספות תוך כדי היותו עצור בגין ההליכים כאן, הרי שבאיזון הראוי אני סבורה, כי אין מקום לנכות מתקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, גם את התקופה בה היה הנאשם אסיר מכוח התיק האחר. באם נעשה כן, הרי שיהיה בכך כדי לחטוא לתכליות הענישה הראויות, בשים לב לנתוני העושה והנאשם הספציפי דן ובכך נביא לתוצאה ולפיה, יצא החוטא נשכר. תוצאה זו בנסיבות המקרה דן אינה ראויה ואין מקום לעשות כן.

104. מודעת אני להשלכות שיש להיות הנאשם אסיר - עצור על זכויותיו של הנאשם בין כותלי בית הסוהר, סוגיה אשר קיבלה גם את התייחסותה בפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו. יחד עם זאת, כאמור, נוכח ההנמקות שפירטתי לעיל, הרי שבנסיבות המקרה דן, אני סבורה, כי אין מקום לקזז תקופה זו מתקופת המאסר שתושת על הנאשם.

105. אשר על כן, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 40 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ.

13-05-35763 של בית משפט השלום בנצרת, כך ש-6 חודשים ירצו בחופף לעונש המאסר שהושת ו-6 חודשים במצטבר לו, כך שהנאשם ירצה סה"כ 46 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו ינוכו התקופות בהן שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה אך בגין ההליכים נשוא תיק זה.

זאת ועוד, תקופת המאסר שהושתה על הנאשם, כאמור, תרוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו מרצה הנאשם כיום.

המאשימה תמציא הודעה לבית המשפט בתוך 7 ימים מהיום אודות תקופות מעצרו של הנאשם.

לעיוני בעוד 10 ימים מהיום.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, וירשע בגינה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ל' ב' (עד תביעה מס' 1) בסכום של 8,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט ב-8 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪. התשלום הראשון יופקד בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ו. הנני מורה על הפעלת התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ אשר הושתה על הנאשם

בת.פ. 13-05-35763 של בית משפט השלום בנצרת אשר תשולם ב-6 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

ז. כאמור, בנסיבות העניין, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.

הערה: גזר הדין הוקרא ביום 13/10/16 בנוכחות הנאשם ובאי כח הצדדים והוא מפורסם עתה על

הנמקותיו מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לב"כ הצדדים וכן תוודא כי הנאשם יקבל עותק מגזר הדין גם

באמצעות גורמי שב"ס בהיותו אסיר.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ז, 26 אוקטובר 2016, בהעדר.